

Životopis paní Věry Kulhavé

Zpracovali: Monika Kulhavá, Simona Nerudová, Stanislav Barták a Prokop Horský ze Základní školy Jihlava, Kollárova 30 pod vedením pana učitele Mgr. Jaroslava Tarase.

Paní Věra Kulhavá (rozená Křepinská) se narodila v roce 1936 v Jihlavě do smíšené českoněmecké rodiny. Maminka byla Němka, tatínek Čech, malá Věra chodila nejdříve do německé školy, poté přešla do české, to se psal rok 1941 a právě probíhala druhá světová válka.

(čas 1:24)

„Chodila jsem do německé školy, moje maminka byla Němka. Po roce 1941 jsem přešla do české školy. Do německé školy v Jihlavě u Jakuba, tam mám pouze první třídu. Do druhé třídy jsem nastoupila do české školy, ale tam jsem měla trošku potíže, psala jsem dvojitá v a podobně z němčiny.“

PROTEKTORAT BOHEMEN UND MÄHREN - PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA.

Diözese: Brünn - Brno

Polit. Bezirk: Iglau - Jihlava
 Diözese: Brünn - Brno
 Polit. okres: " " Diecése: Iglau - Jihlava
 Gerichtsbezirk: " " Dekanat: Iglau - Jihlava
 Soudní okres: " " Děkanství: St Jakob - sv. Jakob.
 Fara:
 Zahl: 244
 Císto: " " Pfarrsprengel: St Jakob - sv. Jakob.
 Fara:

Geburts- und Taufschein. - Rodný a křestní list.

Matrik: Stadt Buch: 36 Blatt: 158 Lfd. Zl.: 250
 Matrika: Kniha: List: Prof. čís.:

der Geburt narodení Tag, Monat, Jahr Den, měsíc, rok	10. Oktober ein Tausend neun Hundert sechsunddrei- ssig XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	10. října roku tisícího devítistého třicátého šes- tého. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
der Taufe křtu den, měsíc, rok	25.10.1936	25.10.1936
Name des Taufenden: jméno křtícího:	Sales Jos. Šírek, Kapl.	Sales Josef Šírek, Kapl.
Vor- (Tauf-) und Zuname des Täuflings: jméno a příjmení křtícího:	Wera K ř e p i n s k ý	Věra Křepinská
Religion: Náboženství:	r. kath.	ř. katol.
Geschlecht: Pohlaví:	XXXXXXXX - weiblich	XXXXXXXX - ženské
Geburt: Zrození:	XXXXXXXX - unehelich	XXXXXXXX - nemanželské
Geburtsort (Haus-Nr.): Místo narození (č. domu):	Allg. Krankenhaus	
*) Vater: - Otec		
*) Mutter: - Matka:	Křepinský Marie, Hausge- hilfin, eh. Tochter des Franz Křepinský, Schuhmachergeh. in Iglau u.d. Anna geb. Franz Schwarz. r.k., 21.1.1900 Iglau M.H.	Křepinská Marie, pomocnice v dom., m. dc. Františka Kře- pinského, obuvn. pomocn. v Jihlavě a Anny rod. Fran- tišek Schwarz. r.k., 21.1.1900, Jihlava M.B.
Geburtsassistentin: Porodní asistentka:	Dr. Mikyska	Dr. Mikyska
Paten: Kmotři:	Anna Křepinský T. Fischer, Anstreicher, Iglau	Anna Křepinský T. Fischer, natěrač, Jihlava
Anmerkung Poznámka:		

Der tschechische Text entspricht der Sprache der Eintragung. - Český text odpovídá jazyku zápisu.
 Bestätigt mit eigenhändiger Unterschrift des Unterzeichneten und Amtssiegel.
 Na dokaz toho, jasného podpisu podepsaného a úřední razítko.

Stadtpfarreramt St. Jakob, Iglau
 Pfarrei úřad sv. Jakuba v Jihlavě
 am 21. 1. 1943 194

Unterschrift - Podpis
 i. v. Repinová
 Obřady.

*) Vor- und Zuname, Religion, Beruf, Wohnort, or Geburtsort und Wohnort der Eltern.
 *) Jedno a příjmení, náboženství, povolání, bydliště, příp. místo narození a místa rodičů.

Druckorte Nr. 159, Inprintatur Bischöfliches Konstanzenum in Brünn, Druck und Verlag ausschliesslich Bürgerliche Druckerei in Brünn.
 Tak. 4 159, Inprintatur Biskupská konstanze v Brně, Tisk a naklad. výhradně občanská tiskárna v Brně.

Rodný a křestní list Věry Kulhavé (rozené Křepinské).

Jako dceru německé matky zasáhl po válce Věru Kulhavou odsun německého obyvatelstva. Společně s maminkou se musely pod vedením členů revolučních gard během jediné hodiny sbalit a poté byly přemístěny do internačního tábora v Heleníně. Jejich zavazadlo mohlo vážit maximálně 10 kilogramů.

(čas 14:55)

„Jen si pamatuji, že když nám přišli říct, ať si do hodiny sbalíme, a že si přijdou pro nás, tak maminka zrovna dělala guláš a ten guláš jsme si vzali s sebou a nesli jsme ho v konvičce. A v továrně byla čára. Nemohli jsme ji překročit. A já jsem byla samozřejmě malá, tak jsem tam všude běhala. No a můj souseď mi řekl, že jestli tu čáru ještě jednou přešlápnu, tak že mě zastřelí. A to jsem z toho

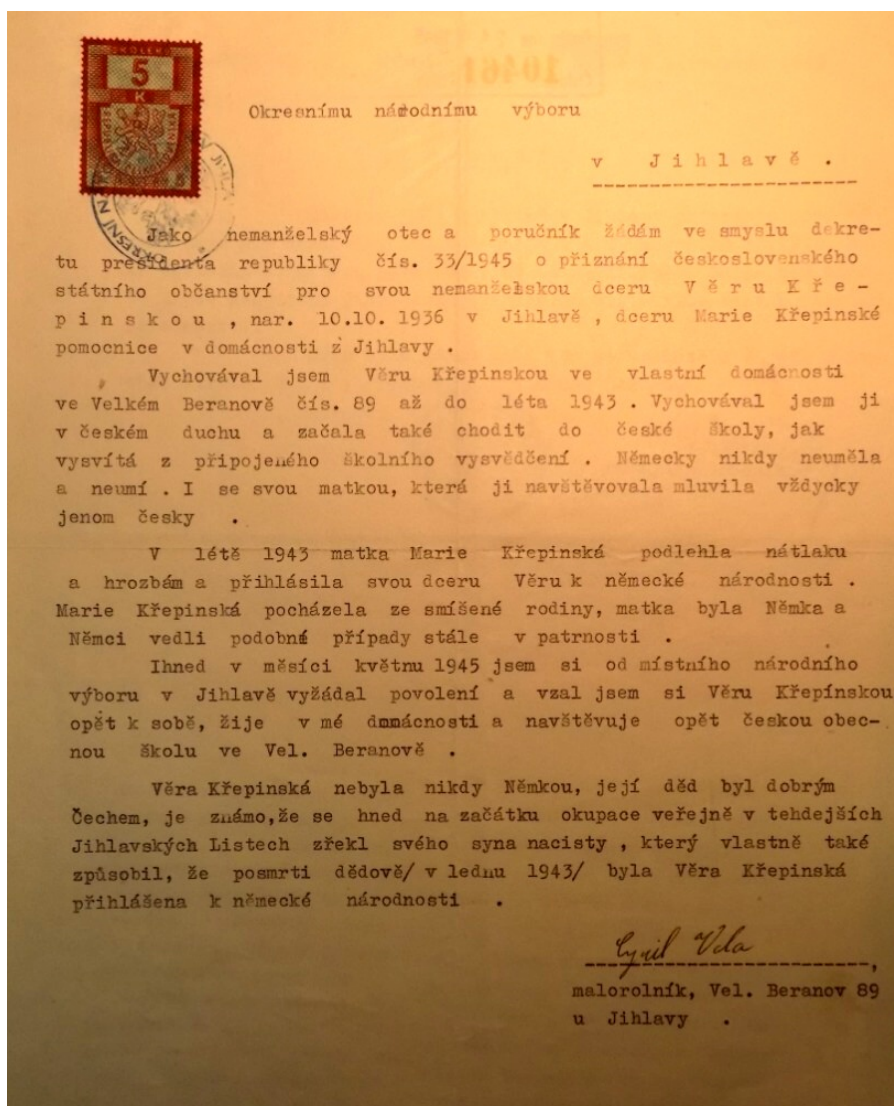
byla hodně špatná, protože jsem si hrála s jeho sestrou. Dneska si uvědomuju, že si připadal důležitější, ale že by to snad ani neudělal.“

Paní Kulhavou si asi po čtrnácti dnech vyzvednul tatínek, maminka absolvovala pochod do Stonařova, kdy po cestě zahazovala nepotřebné a těžké věci, často cenné osobní věci. Ze Stonařova se pak dostala do Telče, kde sloužila v hájovně, odkud ji zajistil návrat otcův bratr, který dělal na národním výboru.

Po návratu domů vzpomíná paní Kulhavá na to, jak vypadal jejich byt.

(čas 4:47)

„Přišli jsme a náš byt byl úplně vykradený, nic tam nebylo. Začínali jsme úplně z nuly. Museli jsme vždycky koupit jednu skříň a tak. Babička nám teda dala peřiny, abychom měli vůbec kde spát. A přitom sousedé, se kterými jsme dobře vycházeli... Přišla jsem k nim na návštěvu, a to si pamatuju dodnes, že měli náš ubrus a naše věci“

Poválečné prohlášení otce Cyrila Valy k národnosti dcery Věry.

A následně k této situaci dodává:

(čas 5:17)

„Myslím si, že je to v každé době, že kdo je vítěz, tak ty druhý utlačuje.“

Bratři paní Křepinské, maminky paní Kulhavé, takové štěstí neměli. Nejdříve museli jít pěšky do Vídně, kde panovaly dosti bídné podmínky, navíc na ně tamní obyvatelé hleděli poněkud nevráživě.

(čas 11:28)

„Němci na ně koukali jako na přistěhovalce. Říkala mi, že to tam bylo strašný a jedli prý to, co Němci vyhazovali, například slupky od brambor.“

NSDAP Kreisleitung Iglau
Kreispersonalamt

Iglau, den. 23

An den
Ortsgruppenleiter der NSDAP
Pg.
.....

Pa/VI/
Betr.: Ansuchen um Zuerkennung der deutschen Staatsangehörigkeit.
Völkische Mischehe.

Gesuchsteller: . . . Krepinsky, Marie und mj. Tochter Vera
geb.: 21.1.1900 . . in: . Iglau . . . wohnh. Iglau, Wienerstrasse 27
Familienstand: ledig - ~~verheiratet~~ - ~~verwitwet~~ - geschieden
Beruf: . . . Fabrikarbeiterin
Rassische Einordnung: deutschblütig - ~~Mischling-1. Klasse~~ - ~~Mischling-III. Gr.~~
Abstammung bis zu den Grosseltern: ~~deutsch~~ - ~~tschechisch~~ - gemischt
Religionserkenntnis: röm. kat.
Volkszugehörigkeit des Ehegatten:
Sprachkenntnisse: deutsch und tschechisch
Umgangssprache in der Familie: . . deutsch
Schulbesuch: deutsch
Wirtschaftliche Verhältnisse: . . . deutsch
Ruf in moralischer Beziehung: . . . gut
Ruf in beruflicher Hinsicht: . . . arbeitsam
Verhalten dem Deutschtum gegenüber . . . deutschfreundlich
vor dem 15. März 1939:
Jetziges politisches Verhalten: . . . gut
Warum bewirbt er sich um die
deutsche Staatsangehörigkeit: . weil sie mütterlicherseits deutsch, wieder .
deutsche Staatsbürgerin sein will.
Welchen politischen Parteien, Logen oder Verbänden hat er früher angehört:
. keinen
Welchen gehört er derzeit an: . . . keinen
Militärdienst: österr. Wehrm. - tschech. slow. Wehrm. - Legion / Truppe
im deutschen Heer Dienstgrad /
Mag er den nationalsozialistischen Staat: . ja
Mag er gefeiert werden: . ja ist er vorbestraft: . nein
Erwünschter Bevölkerungszuwachs: . ja

A c h t u n g !
Genau Ausfüllen - ein Bogen bleibt bei der Ortsgruppe -
Gesamturteil des Ortsgruppenleiters auf der Rückseite
oder auf besonderem Blatt! Unzutreffendes streichen!

Německý posudek na paní Marii Křepinskou a její dceru Věru.

Jeden ze strýců nakonec zůstal žít asi 15 km od Heidelbergu, druhý žil v Manheimu, navíc měla paní Kulhavá sestřenici u Franfurktu nad Mohanem. Paní Kulhavá se za svou rodinou několikrát vydala vlakem, ale dopředu musela mít vyřízený souhlas od strýců, že se o ni postarají, ubytují ji a budou ji živit po dobu jejího pobytu. Ze svých prvních cest do Německa si pamatuje poválečný stav našeho západního souseda.

(čas 12:24)

„A to bylo strašný, tam byly vybombardovaný baráky a ty lidi je nesměli opravovat. Strejda říkal, že si je opraví, až si na to ušetří.“

Země: Moravskoslezská.
Čís. 155/34

Politický okres: Jihlava.
Matr. svaz: VIII = 221

Domovský list.

 1934 RADA MĚSTA JIHLAVY
potvrzuje, že

Marii Křepinskou

Charakter neb zaměstnání: *řevnická dílnice*

Narozen(a): *21. ledna 1900.*

Stav: *svobodná*

má v této obci právo domovské

od r. *1909. 1. 9. 12. - 105/1063. 1/*

V Jihlavě dne **-9. IV. 1934**

Vlastnoruční podpis strany:
Křepinská Maria

Boh. Praxáč
člen městské rady

M. Praxáč
starosta

ČESKO-TURECKÁ JIHLAVA

Domovské právo v Jihlavě pro paní Marii Křepinskou.

Po obecné škole se paní Kulhavá vyučila na soustruhu a kromě praxe v jihlavském Motorpalu pracovala celý život v Jihlavanu, kde také prožívala zlomové momenty československých dějin. Jak ale sama říká, o politiku se moc nezajímala a v každé době se najde něco dobrého a něco špatného.

Období 50. let hodnotí paní Kulhavá jako dobu vřelých mezilidských vztahů, ať už v pracovním kolektivu na dílně nebo mezi sousedy v domě a mrzí ji, že dnes tomu tak není.

(čas 18:15)

„A myslím si, že v té době jsme drželi víc pohromadě, když jsme byli na dílně, tak jsme byli opravdová parta.“

(čas 19:05)

„Já nevím, ale pamatuju si, že když jsem byla malá, tak jsme bydleli na Rudém náměstí a naše sousedky byly velmi milé. Vzájemně jsme si pomáhali. A dnes? Dnes když se potkáme, tak se pomalu ani nepozdravíme. To mě docela dost mrzí.“

Vzhledem k tomu, že tatínek se po smrti maminky opět oženil a vzal si paní ze statku, bylo nasnadě, že se tatínka s novou paní dotkla kolektivizace zemědělství. Jak ale paní Kulhavá tvrdí, oba byli spokojenější, protože na statku pracovali od rána do večera, zatímco v jednotném zemědělském družstvu pracovali na směny a pak mohli jít domů.

Co se ale přímo dotklo paní Kulhavé a jejích nejbližších, byla měnová reforma v roce 1953. Ze dne na den přišla ona i s maminkou, se kterou tehdy žila, o všechny úspory a nebyť sousedky, která pracovala také v Jihlavanu, neměla by ani na trolejbus.

Z počátku 60. let si paní Kulhavá nejvíce pamatuje výlety, které podnikala spolu se svými kamarádkami. Ze společných cest, kdy procestovaly téměř celou republiku a vždy přepsaly na nějaké společné noclehárně, kde si mohly i uvařit a vyprat, utkvěla v paměti cesta do Jeseníků.

(čas 24:30)

„Největší legrace byla, když jsme byly v Jeseníkách, tak tam přijedeme a tam byli Jihlaváci, tak jsme se tam s nimi setkaly. (...)Musím taky připomenout, jak jsme jely z Jeseníků, tak jsme byly v Olomouci a teď jsme nemohly sehnat ubytování, protože tam byla zrovna nějaká konference a pan autobusák říkal: „No tak holky víte co, tak já vás vezmu domů.“ Tak jsem si říkala, no dneska by to asi nikdo neudělal, když si uvědomím. Vzal nás, ještě nám dal snídani, nechtěl nic, no ale my jsme se složily a podstrčily jsme mu to. Jo a ta paní co nás viděla tak říkala:“ Jo on to táta dělá každou chvíli, tady někoho odveze.“

Rok 1968 stejně jako ostatní události paní Kulhavá politicky příliš nevnímala, pamatuje si pouze na to, že někteří lidé z práce s zúčastnili demonstrací na náměstí a sama zažila tanky okupačních vojsk při cestě domů.

(čas 23:13)

„Já jsem se opravdu neangažovala. V podniku chodili na náměstí, ale já jsem nešla. Akorát ty „Rusáky“, ty jsem viděla, když jsme bydleli na „rudým“, a když jsme šli třeba přes náměstí, tak tam stály tanky, tak to jsme měli trochu hrůzu, to je jasný.“

Události v Praze poslouchala paní Kulhavá spolu s kolegy v práci v rádiu, ale jak říká: „Praha je vlastně taková republika v republice“, takže situace v hlavním městě šla jaksi mimo ni, i když nadšení z vývoje situace nebyli. Následně ale žádnou výraznou změnu nepocítila a chodila nadále do práce.

(čas 26:09)

„No, my jsme se vrátili do továrny a dělali jsme normálně, jak když se nás to ani nedotklo, my jsme museli pokračovat.“

Podobně prožívala paní Kulhavá i dění v listopadu 1989.

(čas 28:37)

„No tak je to fakt, teď jsem si uvědomila, že jsme v práci nedělali asi dva dny, že jsme seděli u oken. No nevím, ale nikdo to nekomentoval nějak, tenkrát. Jak vám říkám, já jsem se teda o politiku nikdy nezajímala, je to fakt, že jsem si tady „hlídala svůj píseček“.

A závěrečný vzkaz nejen žákům, ale celému současnému světu?

(čas 29:30)

„Akorát bych chtěla, abyste se měli vy lepší, ale já pochybuju, nezlobte se, ale opravdu o tom pochybuju, i příroda je proti nám. Ta mi dokonce nahání hrůzu. No myslím, voda není a furt to neštěstí, to jsou povodně a ty větry...“

